

AE-rådets analyse fortegner billedet af de frie grundskoler

Der er masser af perspektiv i at diskutere, hvor høj koblingsprocenten skal være, og hvordan vi får alle grundskoler til at løfte en social opgave – men ikke ud fra AE's analyse, skriver konsulent.

Skrevet af:

[Lars Larsen](#)

Konsulent i Lilleskolernes Sammenslutning

Bragt i Skolemonitor onsdag den 25. marts

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd (AE) har intensiveret deres såkaldte analyser i valgkampsperioden, men det er ganske uheldigt og problematisk for debatten, når konklusionerne hviler på et forkert grundlag.

Det er i den forbindelse værd at huske på, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd varetager politiske interesser og ikke er et uvildigt analyseinstitut.

Senest stråler dette igennem i AE's analyse af tilskuddet til frie grundskoler.

Hovedkonklusionen, som er [bragt i Skolemonitor 18. marts](#) er, lyder: »Private Skolers statstilskud er steget til 79 procent af folkeskolens udgifter til almenelever.«

Udsagnet er som sådan rigtigt – og så alligevel ikke, for AE sammenligner æbler og pærer, som man ville sige i matematikundervisningen i grundskolen.

Det ville være en fair sammenligning, hvis folkeskolen og de frie grundskoler løftede de samme specialundervisningsopgaver i almenundervisningen – men det er langt fra tilfældet.

Mens folkeskolen cirka har 1 procent specialundervisningselever i almenklassen, så har frie grundskoler cirka 3,6 procent i 2024. Og det er det man her sammenligner.

Frie grundskoler har ikke mulighed for at lave specialklasser, og de løfter i høj grad specialundervisningsopgaverne ved at inkludere i den almene undervisning.

Derfor er det decideret forkert at sammenligne tilskuddet til de frie grundskoler alene med folkeskolens udgifter til almenklasserne uden specialklasserne.

[Koblingsprocenten diskuteres på forkert grundlag](#)

Definitionen af, hvornår en elev betegnes som 'en specialundervisningselev', er ens for både folkeskolen og de frie grundskoler.

For begges vedkommende er det den kommunale PPR, der blåstempler, at en elev har brug for mere end 9 timers specialundervisning om ugen og dermed kan betegnes som specialundervisningselev.

Chefanalytiker hos AE Troels Lund Jensen ytrer; »Når en stigende andel af folkeskolens økonomi går til specialklasser, som privatskolerne ikke har, bliver privatskolerne stillet relativt bedre over tid sammenlignet med folkeskolens almenområde.«

Fra 2019 til 2024 er elevtallet i specialklasser i folkeskolen steget til cirka 20.000, hvilket svarer til en stigning på cirka 20 procent.

Samtidig er elevtallet i folkeskolen faldet med 5,5 procent fra 2019 til 2024. Mens elevandelen i specialklasser i folkeskolen i 2019 udgjorde 3,2 procent, så stiger den til 4 procent 2024.

Når specialklasser er mere udgiftstunge, så er det korrekt, at der i folkeskolen samlet set kanaliseres midler fra 'normalområdet' til 'specialområdet' - hvilket er en problemstilling for sig - men nærmere en samfundsmæssig problemstilling.

I samme periode fra 2019 til 2024 er de specialundervisningskrævende elever hos de frie grundskoler steget fra cirka 3.000 elever til cirka 4.500, hvilket svarer til en stigning på omkring 50 procent. Midler som bliver afsnøret fra de frie grundskolers samlede tilskud og fordelt til de skoler, som har en opgave at løfte.

Det kan undre, at en organisation, for hvem det ifølge deres hjemmeside er afgørende vigtigt, at deres analyser, beregninger og undersøgelser er af høj faglig kvalitet, ikke forholder sig til og inddrager disse forhold.

Måske er de politiske interesser, som AE tjener, vigtigere.

Der er masser af perspektiv i - politisk - at diskutere, hvor høj koblingsprocenten skal være, hvad beregningsgrundlaget skal være, hvordan vi får alle grundskoler til at løfte en social opgave, men grundlaget for diskussionerne skal være i orden og sagligt.

Det er de ikke med AE's analyser.